

Sygn. akt I Acz 228/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSA Wojciech Kościółek

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2017 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawy z powództwa: A. K.

przeciwko: Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Szpitalowi (...) w K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 20 grudnia 2016 r. sygn.. akt I C 1357/16

postanawia:

zwolnić w całości powódkę A. K. od kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powódka A. K. wraz z pozwem zawierającym żądanie zapłaty kwoty 250 000 zł przez pozwaną Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Szpital (...) w K. wniosła o zwolnienie od kosztów sądowych w całości, wskazując, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku dla utrzymania koniecznego siebie i rodziny.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powódki uznając, że w świetle zasad doświadczenia życiowego ujawniona przez powódkę jej sytuacja majątkowa i rodzinna (przy stawce 6 zł dziennie dla utrzymania dwóch osób) nie pozwalają na pokrycie kosztów utrzymania, co usprawiedliwia wniosek, że złożone przez powódkę oświadczenie uznać należy za niewiarygodne.

Zażalenie na postanowienie złożyła powódka domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienia wniosku w całości.

Sąd Apelacyjny zważył;

zgadzając się z tezą Sądu I instancji, że utrzymanie dwóch dorosłych osób za kwotę 6 zł dziennie wywołuje wątpliwości, co do rzetelności złożonego oświadczenia majątkowego i rodzinnego powódki, tym niemniej przeprowadzone przez Sąd I instancji dochodzenie nie pozwala przyjąć, by powódka posiadała inne środki majątkowe umożliwiające jej pokrycie kosztów sądowych bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny (art. 102 u.k.s.c.). Okoliczność życia powódki poniżej minimum socjalnego i brak świadectw o objęciu powódki pomocą materialną (o jej zakresie) ze strony instytucji tak prawa publicznego, jak i społecznych nie usprawiedliwiają jednak – w ocenie Sądu Apelacyjnego – wniosku o niewiarygodności oświadczenia powódki, lecz nakazują uznać powódkę za osobę niezamożną w rozumieniu wskazanego przepisu.

W tym stanie uznał Sąd Apelacyjny zażalenie za usprawiedliwione i dlatego orzekł jak w sentencji na podstawie wskazanego przepisu i art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.